

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla I. rendű és II. rendű felpereseknek dr. Molnár Lajos ügyvéd által képviselt alperes ellen közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 24. napján meghozott 11.G.41.854/2009/13. számú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az 1993. október 1-jén zártkörű alapítással létrehozott alperest a cégbíróság 1995. február 2-án jegyezte be a cégnyilvántartásba. Az alperes alapításában a felperesek is részt vettek.

Az alperes alapító okiratának XII. pontja szerint a társaság a hirdetményeit a Heti Világgazdaság című lap gyorsjelentései között, illetve a társaság Budapest, XX., I. utca ... szám alatti telephelyének hirdetőtábláján megfelelő határidővel közzéteszi, míg az ismert részvényeseket a közgyűlésre ajánlott levélben feladott meghívóval is meg kell hívni.

Az alperes 1994. február 1-jén és 1995. július 17-én „részvényigazolás” elnevezésű okiratokat állított ki, amelyekkel tanúsította, hogy a felpereseket a társaság cégjegyzékbe történő bejegyzést követően személyenként nyolc-nyolc darab, egyenként 100.000 forint névértékű, bemutatóra szóló részvény illeti meg, és az okiratok tulajdonosa a társaság közgyűlésén személyenként nyolc-nyolc szavazattal rendelkeznek.

A perben nem álló N. B. az alperes részvénykönyvének vezetőjeként 2003. március 10-én jelentést készített, amely szerint az alperesi társaság két alkalommal - 1993. október 1-jén és 1995. június 18-án - határozott el részvényjegyzést. A felperesek az 1993. október 1-jei „jegyzésnél” személyenként 800.000-800.000 forint, míg az 1995. június 17-i jegyzésnél 2.500.000-2.500.000 forint részvény ellenértéket fizettek meg.

A részvényjegyzések közül a cégbíróság csak az 1993. október 1-jei jegyzést a vezette be a cégnyilvántartásba. Az alperesi társaság 2000. augusztus 18-án - a

korábbi részvényigazolások visszavonásával egyidejűleg - az ismert részvényesek egyidejű értesítése mellett az átvezetett 150 darab részvénynek megfelelően ideiglenes részvényeket bocsátott ki. A jelentés a 2003. március 10-ei állapot szerint megállapította a részvénykönyvben nyilvántartott tulajdonosok személyét, amelyek között a felpereseket nem tüntették fel.

H. Gy., mint az alperes „megbízott képviselője” 2008. február 26. napjának 16 órájára - határozatképtelenség esetére ugyanezen a napon 17 órára - közgyűlést hívott össze. A 2008. február 4-én kelt meghívó tájékoztatása alapján a közgyűlésen az a részvényes jogosult szavazni, aki a társaság részvénykönyvének adatai szerint a tulajdonában álló részvények fajtájáról, névértékéről és a hozzájuk fűződő szavazati jog mértékéről a közgyűlés előtt a társaságtól igazolást kér és kap. A felpereseket az alperes a közgyűlésre nem hívta meg, azonban azt megtartotta, és határozatokat hozott.

A felperesek 2008. március 27-én indítottak keresetet az alperessel szemben a 2008. február 20-án megtartott közgyűlésen meghozott összes határozat bírósági felülvizsgálata és a határozatok hatályon kívül helyezése iránt. A kereseti kérelem indokai szerint a felperesek 1993. október 1-je óta alapító részvényesei az alperesnek, és a részvényeiket harmadik személyre sohasem nem ruházták át. Az alperes nevében eljáró személyek 2000 augusztusa óta több közgyűlést is tartottak, míg a meghozott határozatokat az eljáró bíróságok hatályon kívül helyezték. Az alperes a felpereseket a közgyűlésre nem hívta meg, ezért a közgyűlés és a meghozott határozatok a hatályos alapító okirat XII. pontjában foglaltaknak nem feleltek meg, míg a közgyűlésen nem az arra jogosult személyek szavaztak. Az alperes a részvényeket nem nyomtatta ki, ezzel megsértette az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről szóló 1996. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Éptv.) 232. §-át. A felperesek hivatkoztak nyomdai úton előállított névre szóló részvény átruházásáról szóló 1/2000. számú Polgári jogegységi határozatra. Előadták, hogy az eredeti részvényeket nem nyomtatták ki, így azok nem voltak átruházhatóak.

A felperesek hivatkoztak arra is, hogy a megszűnt tisztség alapján eljáró személyek nyilatkozatai hatálytalanok. A közgyűlés nem az alapszabály szerinti helyen lett összehívva, az új székhely megnevezése pedig szintén hatálytalan közgyűléshez kötődik. H. Gy. és társai több mint tíz éve álképviselőként járnak el, és a jogszabályokat megsértve hoznak döntéseket.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy az alperes igazgatósága 2000. augusztus 17-ét követően döntött a „részvényigérvények” bevonásáról, és ideiglenes részvényeket bocsátott ki, amelyeket 2000. augusztus 17-ei hatállyal állított elő. A 2000. augusztus 17-re kitűzött közgyűlés napirendje a részvények kibocsátása volt, amelyre az összes ismert részvényest, így a felpereseket is meghívták. Az alperes előírta, hogy a részvényesek az eredeti részvényigérvényeket a részvényesek helyezték letétbe,

azonban a felperesek ennek nem tettek eleget, ezért nem vehettek részt a közgyűlésen. Ennek ellenére a közgyűlésen megjelentek és közölték, hogy minden határozatot megtámadnak, ezért döntött úgy az igazgatóság, hogy a költségek elkerülése érdekében a részvényeket mégsem nyomtatja ki, hanem ideiglenes részvényt bocsát ki.

A felpereseket a társaság igazgatósága a 2002. április 17-i határozatával a részvényesek köréből kizárta, mert 1995. július 17-től minden tevékenységüket arra irányították, hogy az alperes ne legyen képes a részvényeit kibocsátani. A felperesek ideiglenes részvényeit az alperes 2002. április 17-én bevonta, majd 2002. április 18-án új ideiglenes részvények kibocsátásáról rendelkezett, amelyek forgalomképes értékpapírok. A részvények kibocsátását célzó közgyűlési határozatok érvényességét az I. rendű felperes bíróság előtt megtámadta, ezért az igazgatóság úgy döntött, hogy a részvényeknek tulajdonost szerez. Erről a felpereseket is értesítette, és felszólította az alapítót a „részvényígérvények” átadására, és a részvénykönyvbe való bejegyzés végett az ideiglenes részvények átvételére.

A Céglélelet 2004. június 3-ai számában az alperes közzétette, hogy az A sorozatú 65-150. sorszámú, egyenként 100.000 forint névértékű ideiglenes összevont részvényeket - amely tartalmazta a felperesek részére kiállított 102-109. és 115-122. sorszámú ideiglenes részvényeket is - a 2002/001. számú igazgatósági határozatával 2002. április 17-én érvénytelennek nyilvánította, mivel azokat a részvényesek a törvényesen nyitva álló határidőben szabályszerű, előzetes értesítésük ellenére nem vették át. Az alperes állította, hogy a felperesek soha nem gyakorolhatták részvényesi jogait, a részvénykönyvbe őket nem jegyezték be, így nem részvényesei az alperesnek. A részvényesek a részvények ellenértékét az alperes számára befizették, és a társaság az új Gt. alapján új alapító okirattal kezdte meg működését, részvényeit kibocsátotta, amelyek az egyes részvényesek értékpapír számlájára kerültek, míg a társaság saját részvényeket nem birtokol. A felpereseket a részvénykönyvbe nem jegyezték be, részvényesi jogokkal nem rendelkeznek, ezért nem illeti meg őket a jogosultság az alperessel szemben a közgyűlési határozatok bírósági felülvizsgálata iránti per megindítására.

Az elsőfokú bíróság a 2010. szeptember 24-én kelt 11.G.41.854/2009/13. számú ítéletével hatályon kívül helyezte az alperes 2008. február 20-án tartott közgyűlésének összes határozatát. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek egyetemlegesen 129.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felszámolási eljárás befejezésére a cég fennmaradásával 2007. december 6-án került sor. Ennek tényét 2008. január 1-jén a cégjegyzékbe bejegyezték, és 2008. január 31-én tették közzé. Megállapította, hogy a felperesek részvényesei az alperesnek, mivel az alperes alapító okirata szerint az alperesi részvénytársaságban a felperesek nyolc-nyolc darab részvénnel rendelkeznek. Az alperes a részvényeket nyomdai úton nem állította elő, helyette a részvényesek részvényigazolás elnevezésű okiratot kaptak. A közgyűlést H. Gy. megbízott képviselőként hívta össze, és annak helyszínéül a társaság O. utca ... szám alatti új székhelye helyett a 1077 Budapest, W. utca ...

számot jelölte meg. A felperesek a közgyűlésen nem vettek részt. Az alperes a közgyűlésen 1-4 sorszámgig határozatokat hozott, és a jelenlévő részvényeseket tartalmazó jelenléti íven a felpereseket nem tüntették fel.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a létesítő okiratát 1995. július 17. és 2008. február 20. között nem módosította, a per tárgyát képező közgyűlés napjáig nem tett eleget a gazdasági társaságokról szóló 1997. CXIV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 299. § (2) bekezdésében foglaltaknak, így a 2008. február 20-ai módosítás alapjául szolgáló közgyűlési határozatok bírósági felülvizsgálatánál még a gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvény (a továbbiakban: régi Gt.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A régi Gt. 257. § (3) bekezdésének, a 260. § (1) bekezdésének és a 238. § (2) bekezdésének egybevetése alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a részvényigazolás elnevezésű okirat nem tekinthető ideiglenes részvénynek. A részvényigazolásokat az alperes a részvények helyett azért bocsátotta ki, hogy igazolja a részvénytársaság alapítóinak részvényesi jogállását.

A régi Gt. 257. § (3) bekezdésében írt feltétel teljesült. A részvény a régi Gt. 234. § (1) bekezdése szerint tagsági jogokat megtestesítő értékpapír. Az elsőfokú bíróság idézte az Éptv. 3. § (2) bekezdésének 43. pontját, valamint a korábban - a részvénytársaság alapításakor - hatályban volt 1990. évi VI. törvény 3. § b) pontját. Hivatkozott a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 338/B. § (1) bekezdésére és a 338/C. §-ára. Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján megállapította, hogy a részvényesi jogokat csak a részvény birtokában lehet átruházni, és amíg a részvényt nem állították elő, a részvényesi jogok nem ruházhatóak át. A felperesek a részvények ellenértékét megfizették, amelyről az alperestől részvényigazolás elnevezésű okiratot kaptak, míg az alperes alapító okirata alapján a felpereseket részvényesnek kell tekinteni, így a régi Gt. 44. § (1) bekezdése alapján a jelen pert is jogosultak voltak megindítani. Az elsőfokú bíróság idézte a régi Gt. 268. § (1) bekezdését, 279. § (3) bekezdését és (4) bekezdését, amelyekből azt a következtetést vonta le, hogy a felpereseket a részvényesi jogok összessége megilleti, így az alperesnek - figyelemmel az alapszabály XII. pontjára is - a felpereseket a közgyűlésre meg kellett volna hívni, ahol jogosultak lettek volna a szavazati jogukat is gyakorolni. Mindezekre tekintettel az alperes 2008. február 20-án tartott közgyűlésének összehívása a törvényi feltételeknek nem felelt meg, ezért jogszabályba ütközik.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában megállapította, hogy a közgyűlésre szóló meghívót aláíró H. Gy. ebben az időpontban még nem volt az alperes igazgatója, így nem volt jogosult összehívni a közgyűlést, és az ott hozott határozatok ebből az okból is jogsértőek. Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak a felpereseknek azt az érvelését, hogy a közgyűlést kizárólag a székhelyre lehet összehívni, ezért ebből az okból a határozatok nem minősülnek jogszerűtlennek.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság a jogsértőnek minősített közgyűlési határozatokat a régi Gt. 45. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, míg a perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett. Megállapította, hogy a felpereseket megilleti a Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30.180/2009/7. számú

végzésében meghatározott 51.000 forint perköltség, valamint 21.000 forint elsőfokú eljárási, 24.000 forint fellebbezési illeték, továbbá 21.000 elsőfokú és 12.000 forint másodfokú ügyvédi megbízási díj.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Állítása szerint az ítélet megalapozatlan, tény- és iratellenes, törvénysértő, egyben a közhitelességet, valamint a gazdasági élet biztonságát jelentősen sérti. Állítása szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az alperes 2000. augusztus 17-én névre szóló ideiglenes részvényeket bocsátott ki, amellyel egyidejűleg a felperesek által birtokolt részvényigérvények hatályukat veszítették.

A részvények érvénytelenné nyilvánítását a Céglőzönyben közzétették, amely közhiteles okirat, és ezzel szemben senki sem indított eljárást. A fentiekre tekintettel a felperesek nem részvényesei az alperesnek, így perindítási joguk sem áll fenn. Az elsőfokú bíróságnak meg kellett volna állapítania, hogy a felperesek nem tettek eleget a Ctv. 22. § (3) bekezdésének, a Gt. 45. § (3) bekezdésének, így anyagi-jogi jogvesztő határidőt mulasztottak, ennek okán legkésőbb 2004. augusztus 2-án indíthattak volna eljárást a Céglőzönyben közzétett, rájuk rendelkezést tartalmazó határozatokkal szemben. Ennek elmulasztása folytán a perindítási joguk a 2008. február 20-án megtartott közgyűlési határozatokat illetően sem állt fenn. Az alperes ismételten hivatkozott arra, hogy a felperesek a névre szóló ideiglenes részvényeket 2002. április 17-éig nem vették át, ezért az alperes gondoskodott az azonos névértékű új részvények kibocsátásáról és értékesítéséről. Az I. rendű felperes az igazgatóság döntését nem volt hajlandó tudomásul venni, de 2008. március 27-éig semmilyen jogilag releváns lépést nem tett. Az alperes nem részvényigazolást, hanem „részvényigérvényeket” bocsátott ki, amelyben azt vállalta, hogy részvények kibocsátása esetén kicseréli az azokban szereplő számú és névértékű részvényekre. Az elsőfokú bíróság olyan iratokra, részvényigazolásokra alapozta az ítéletét, amelyek nem léteztek, és olyan okmányok meglétét vont a kétségbe, amelyek léteztek (ideiglenes részvények). A régi Gt. nem tartalmaz rendelkezést arról, hogy ideiglenes részvényt csak nyomdai úton lehetett előállítani.

Az alperes azt nem vitatta, hogy a felperesek a társaság alapítói voltak, és azt sem, hogy a reménybeli részvényeik ellenértékét megfizették. Arra azonban az alperesnek ráhatása nem volt, hogy a részvényeket a felperesek átvegyék, és a részvénykönyvbe való bejegyzésüket kezdeményezzék, amely által jogosultak lehettek volna a részvényesi jogok gyakorlására. A felpereseknek azt kellett volna bizonyítani, hogy eleget tettek a törvényben előírt kötelezettségeiknek, így a nyitva álló határidőn belül felszólították az alperest a részvények kiadására.

Az alperes a részvényekkel nem rendelkezik, a 2002. április 17-én érvénytelenített ideiglenes részvények helyett új ideiglenes részvényeket bocsátott ki, és ezek tulajdonosaiból állt össze az a részvényesi kör, amelynek tagjait a törvényi előírásoknak megfelelően az érintett közgyűlésre az alperes meghívta. Az a belső jelentés, amelyre az elsőfokú bíróság az ítéletében hivatkozik, egy tájékoztató jellegű irat, és annak tartalmától is függetlenül alkalmatlan arra, hogy az alapján akár a társaság eljárhatott volna, akár azt bármely bíróság hatósági jogforrásként

kezelje, és egyébként sem tartalmazott a megtámadott közgyűlés időpontjára releváns adatot. A cégbíróság a közgyűlési jelenléti ívet hiánytalannak találta, hiánypótlást nem kért, és az alapító okirat változását a cégnyilvántartásba bejegyezte. A felperesek legkésőbb 2004. augusztus 2-án indíthattak volna eljárást a Cégbíráskodásról szóló 2004. évi C. törvényben közzétett, rájuk rendelkezést tartalmazó határozatokkal szemben. Ennek elmulasztása okán a felperesek nem részvényesei a társaságnak, így perindítási jogosultsággal sem rendelkeznek.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Előadták, hogy az alperes cégjegyzékében korábban regisztrált igazgatóság tagjainak megbízatása 2000. július 17-ével, az ötéves határidő lejártával megszűnt. Az ezt követően tartott közgyűléseken hozott összes határozat bíróság által történő jogerős hatályon kívül helyezéséből tényként állapítható meg, hogy az alperes nevében rosszhiszemű álképviselőként fellépő személyek, az alperes nevében 2002. július 17-ét követően igazgatósági tagként joghatás kiváltására alkalmas módon nem járhattak el. Az alperes akkori igazgatója, H. Gy. által aláírt részvényigazolások érvénytelenítésére hozott igazgatósági döntésekhez, és a Cégbíráskodásról szóló 2004. évi C. törvényben megjelent hamis adatközlésekhez joghatály nem fűződhet. Az alperesnek a korábbi ítéletek ismerete miatt tudnia kellett a jogszabályba ütköző, hatálytalan cselekményeiről. Az alperes nevében történő eljárásra az ötéves jogvesztő határidő 2000. július 17-ei lejártát követően törvényes közgyűlésen megválasztott, és ez alapján a cégjegyzékbe bejegyzett személyek intézkedhettek, dönthettek volna.

Nem volt olyan eljárni jogosult személy, aki az alperes nevében a 2008. február 20-ai közgyűlést a hatályos alapító okiratban foglaltaknak mindenben megfelelő módon összehívhatta volna, így a perrel támadott közgyűlés törvényes, joghatás kiváltására alkalmas megtartására nem volt mód.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a felperesek keresetének eldöntéséhez szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, és a jogszabályok megfelelő alkalmazásával helytálló érdemi döntést hozott. A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával túlnyomó részben egyetért, azt az alperes fellebbezésére tekintettel az alábbiak szerint egészíti ki, illetőleg kisebb részben pontosítja.

Az elsőfokú bíróság a Gt. 299. §-ának megfelelő alkalmazásával jutott arra a jogi következtetésre, hogy a per tárgyát képező közgyűlés időpontjában az alperes működésére a régi Gt. szabályai voltak az irányadók, mert a közhiteles cégnyilvántartás adatai szerint a Cg.01-10-04342 cégjegyzékszám alatt nyilvántartott alperes létesítő okiratának módosítását 1995. július 17. és 2008. március 6. között a cégnyilvántartásban nem vezették át. A társaság működésére ezért - a társasági határozatok felülvizsgálatára is kiterjedően - a régi Gt. szabályai voltak az irányadók, és a felperesek kereseti kérelmét a régi Gt. 44. §-ában foglalt rendelkezések szerint kell elbírálni azzal az eltéréssel, hogy a per megindítására

nyitva álló harminc napos határidő a Gt. 300. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 44. § (3) bekezdése szerint nem annak meghozatalától, hanem a perindításra jogosult személy tudomására jutásától vette kezdetét.

A régi Gt. 44. § (1) bekezdése pontosan meghatározza a perindításra jogosult személyek körét, így részvénytársaság esetében a társasági határozatok bírósági felülvizsgálata iránt a társasággal szemben a részvényes indíthat pert.

A részvényes keresetindítási jogosultsága a részvényes és a társaság közötti társasági jogviszony létrejöttéből fakadó jogvédelmi eszköz. Ha a társaság a részvényeket előállította, és azokat a társaság részvényese átvette, a társasággal szemben fennálló kötelmi hatályú jogosultságához az értékpapír birtoklásának tényéből fakadóan dologi hatályú jogosultságok is kapcsolódnak.

A régi Gt. 238. § (3) bekezdése alapján az ideiglenes részvény olyan névre szóló okirat, amely igazolja a részvényes által a kiállításig befizetett összeget, valamint - ellenkező bizonyításig - az okirat tulajdonosának a részvénytársasággal szemben fennálló jogait és kötelezettségeit. A régi Gt. hatálya alatt kiállított ideiglenes részvény ezért a részvényjegyző által teljesített befizetés igazolására szolgáló, bizonyító erővel rendelkező, és a régi Gt.-nek az 1991. évi LXV. törvény 30. §-a alapján módosított rendelkezései szerint forgalomképtelen okirat, amely az ellenkező bizonyításig a részvényesnek a társasághoz fűződő kötelmi hatályú jogosultságait tanúsította.

A régi Gt. hatálya alá tartozó részvénytársaságoknál a részvényeseknek az alaptőke befizetése után kötelmi jogosultsága keletkezett a nyomdai úton előállított részvények kiadására, illetőleg a dematerializált értékpapír számlán történő jóváírására (a régi Gt. 239. §). Az alapítók a részvények előállításáig nem rendelkeztek és nem is rendelkezhetek a Ptk. 338/B. § (1) bekezdésében foglalt jogosultságokkal, így a részvényhez mint értékpapírhoz fűződő dologi jogok hiányában a részvényesi jogokat (tagsági jogokat) megtestesítő értékpapír sem igazolhatta.

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy a per tárgyát képező közgyűlés időpontjáig a részvények előállítására a régi Gt. 239. §-a alapján nem került sor, ezért az alperes és a felperesek jogviszonyában a részvényesi minőséget a dologi hatályt is magában hordozó értékpapír nem igazolhatta, így a tagsági jogok fennállását a felek közötti kötelmi jogviszony alapján kell elbírálni.

A régi Gt. irányadó rendelkezéseinek alkalmazásával a részvényes a részvények előállításáig a részvénytársasággal szemben fennálló jogainak összességét az alapító okirat aláírása, és a részvények ellenértékének a részvénytársaság részére történő megfizetése alapján gyakorolhatta, ezért a részvényesnek a részvénytársasággal szemben fennálló kötelmi hatályú, a régi Gt. 44. § (1)

bekezdése szerinti perindítási jogot is magában foglaló jogosultságait a fenti feltételek megvalósulásának együttes joghatása keletkeztette.

A bizonyító erővel rendelkező - de tagsági jogot megtestesítő értékpapírnak nem minősülő - ideiglenes részvények kibocsátása és „érvénytelenné nyilvánítása” az alperesnek a felperesek részvényesi jogállására vonatkozó védekezését csak abban az esetben támasztaná alá, ha mindez összhangban áll az alperes bejegyzésének alapját képező alapszabály rendelkezéseivel, és a közhiteles cégnyilvántartás adataival. Az ideiglenes részvény birtoklása tagsági jogot nem keletkeztet, a részvényesi jogállás megállapítása szempontjából nincs érdemi jelentősége, hogy az alperes az ideiglenes részvények kibocsátásáról, érvénytelenítéséről milyen tartalmú igazgatósági határozatokat hozott, és azt milyen módon tette közzé.

Az elsőfokú bíróság a régi Gt. 257. § (3) bekezdésének, a 260. § (1) bekezdésének és a 238. § (2) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban jutott arra a helytálló jogi következtetésre, hogy a részvényigazolás elnevezéssel kiállított okirat ideiglenes részvénynek nem tekinthető, azonban alkalmas annak alátámasztására, hogy a felperesek az általuk jegyzett részvények névértékének megfelelő összeget a részvénytársaságnak megfizették, míg a zártkörűen alapított alperes alapító okirata kétséget kizáró módon tanúsítja, hogy a 15.000.000 forint alaptőkével alakult alperesnek a felperesek is az alapító részvényesei voltak.

Az alperes a fellebbezésében maga is úgy nyilatkozott, hogy a felperesek a társaság alapítói voltak, és azt sem vitatta, hogy a felperesek a részvényeik ellenértékét megfizették, míg a részvények előállítása a közgyűlés összehívásának és megtartásának időpontjában nem történt meg, ezért a felperesek a kifejtett indokok alapján az alperessel szemben a részvényesi (tagsági) jogállásukból eredő kötelmi hatályú jogosultságokkal változatlanul rendelkeztek. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a perrel érintett közgyűlés összehívásának és megtartásának időpontjában az alperes és a felperesek jogviszonyában a felpereseket részvényesnek kell tekinteni, így a régi Gt. 44. § (1) bekezdése alapján a felpereseket a perindítási jogosultság megillette.

Az elsőfokú bíróság az alperes alapszabályának XII. pontját is figyelembe véve a régi Gt. 268. § (1) bekezdése és a 279. § (3) bekezdése alapján a jogszabályok helyes alkalmazásával jutott arra a következtetésre, hogy a per tárgyát képező közgyűlés összehívása az alapszabály előírásainak, valamint a régi Gt. fent hivatkozott rendelkezéseinek nem felelt meg.

A régi Gt. 279. § (2) bekezdése értelmében a közgyűlést, ha e törvény másképp nem rendelkezik, az igazgatóság hívja össze. Az alperes cégnyilvántartásának adatai alapján a 2008. február 4-én kelt meghívóval összehívott közgyűlés időpontjában az alperesnél igazgatóság nem működött. H. Gy. igazgatósági tagságát 2008. február 20-ával jegyezték be a cégnyilvántartásba, így az elsőfokú

bíróság azt is helytállóan állapította meg, hogy a közgyűlésre szóló meghívót 2008. február 4-én aláíró H. Gy. nem volt jogosult összehívni a közgyűlést.

A kifejtett indokokra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján utalással a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint annak túlnyomó részben helyes indokaira - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése eredménytelen maradt, ezért a másodfokú eljárással kapcsolatos költségeit maga viseli, míg a jogi képviselő nélkül eljáró felpereseknek számításba vehető másodfokú költsége nem merült fel, ezért a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárással kapcsolatos költségekről való rendelkezést mellőzte.

Budapest, 2011. május 31.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bleier Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági tisztviselő